

The Sanyi Chronicles

Corona

Esther van der Meer

Esther van der Meer en haar man Hans vertellen in Biotechniek over hun nieuwe avonturen in Taiwan, waar ze zich inzetten voor de bescherming van de luipaardkat.

En toen was daar het Coronavirus, ofwel het Wuhan-virus zoals ze het hier noemen (op de eerder gebruikte naam China-virus kwam teveel internationale kritiek). In december kregen we hier de eerste berichten over een snel om zich heen grijpende longziekte in de Chinese stad Wuhan. En ja, natuurlijk waren de autoriteiten hier direct alert, dit had namelijk veel weg van de 2003 SARS-epidemie. Toen werd ook Taiwan getroffen en stierven er 73 mensen. Reden tot bezorgdheid was er zeker voor de afvallige Chinese provincie Taiwan, veel van de mensen hier op het eiland hebben namelijk directe banden met China. Of omdat ze er familie hebben wonen of werken, of omdat ze handel drijven met China, of omdat ze er graag op vakantie gaan.

Zongchai

Met het Chinese nieuwjaar in zicht, een periode waarin veel Taiwanese uit China hun familie komen bezoeken, werd er niet lang gedebatteerd over het wel of niet nemen van maatregelen. Vanaf januari werd iedereen op het vliegveld op zijn gezondheid gecheckt. In de loop van de maand kwamen er reisbeperkingen en werd er besloten dat de scholen en universiteiten in ieder geval tot en met maart dicht zouden gaan. Grote evenementen, zoals de jaarlijkse orchideeënshow, werden afgelast. Er kwamen apps waarop je kon zien welke winkels nog mondkapjes en ontsmettende alcohol beschikbaar hadden. En er kwamen regels om ervoor te zorgen dat mensen niet gingen hamsteren (bijvoorbeeld een op je ID-nummer gebaseerd verdelingssysteem van mondkapjes).

Natuurlijk drong, net als in de rest van de wereld, het COVID-19-virus ook Taiwan binnen. Veel mensen (inmiddels meer dan 40.000) werden preventief in thuisquarantaine geplaatst, omdat ze bijvoorbeeld naar het buitenland waren geweest of iemand kenden die besmet was. In samenwerking met de politie houden zogenaamde huismeesters in de gaten of deze mensen zich aan hun quarantaine houden. Via het mobiele netwerk wordt nagegaan of je echt thuis zit. Zo niet, dan staat je een fikse boete te wachten. Diegenen die nog eens de fout ingaan, »

Afbeelding 1. Zongchai geeft ons tips.

worden in een bewaakt centrum onder quarantaine gesteld. Op eigen kosten...

Het mobiele netwerk wordt ook gebruikt om berichten van de overheid te verspreiden. En wel in de vorm van de hond Zongchai, deze *shiba inu* geeft ons advies over wat we wel en niet moeten doen en is inmiddels ongekend populair. De posts van Zongchai gaan viraal en worden duizenden keren gedeeld, op die manier komt het advies dus bij iedereen binnen (afbeelding 1).

Mondkapje voor en temperaturen

We houden hier het nieuws van Taiwan's Central Epidemic Command Center nauwlettend in de gaten (is namelijk ook in het Engels beschikbaar). Hoewel de minister van gezondheid en hoofd van het center Chen Shih-chung er met de dag vermoeider uit gaat zien, blijft het aantal gevallen in Taiwan onder controle (afbeelding 2). Tot nu toe zijn er 426 mensen geïnficeerd, zes mensen zijn aan het virus overleden en 189 mensen zijn inmiddels genezen verklaard. De scholen en universiteiten zijn sinds maart weer gewoon open. Wel moet je een mondkapje dragen in publieke gebouwen en het openbaar vervoer. Publieke gebouwen zijn overheidsgebouwen maar ook de bank, het postkantoor, de supermarkt of dokter. Op de supermarkt na, wordt op deze plekken ook je temperatuur gemeten.

Zo werd ik van de week bij de bank gecontroleerd. De meneer die hiervoor aangenomen is moest wel op zijn tenen gaan staan om mijn voorhoofdstemperatuur te meten maar ik werd goedgekeurd. Hans moest naar de tandarts om een afgebroken kies te laten repareren en had voor de zekerheid onze student Wen-li meegenomen om te vertalen. Toen ze na een 45 minuten durende rit in een hete auto zonder airconditioning bij de tandarts aankwamen mochten ze niet naar binnen. Een temperatuur van 37.5°C is immers niet hetzelfde als minder dan 37.5°C, en regels zijn regels. Toen er een 2^e keer gemeten werd was Hans nog steeds 37.5°C maar was de temperatuur van Wen-li, door de stress dat Hans zijn tandarts afspraak misschien zou missen, inmiddels opgelopen tot 38°C. De deur bleef dus dicht. Natuurlijk hadden ze er ook niet op gerekend dat ze bij de tandarts (!) een mondkapje bij zich moesten hebben en dus besloten ze deze bij de drogisterij aan de overkant te kopen. Na een paar minuten bij de drogisterij onder de airconditioning te hebben gestaan konden ze een halve graad koeler, met mondkapjes, alsnog plaatsnemen in de wachtkamer.

Mondkapjes werden ook voor het virus al door de meerderheid van de bevolking gedragen en handen geven en wangkussen doen we hier sowieso niet aan. Voor ons gaat het leven dus, in tegenstelling tot bij jullie in Nederland, vooralsnog gewoon verder. Gelukkig maar want we hebben in de afgelopen weken maar liefst twee nieuwe luipaard katten gevangen. Natuurlijk willen we die dieren, samen met de luipaardkat die wel al hadden, graag blijven volgen. De luipaarkat die we al hadden volgen we inmiddels acht maanden, dat is vrij uniek en de data die we van dit dier verzamelen laten heel interessant gedrag zien. Zo vonden we haar op een ochtend opeens aan de andere kant van de rivier! Toch hoopten we natuurlijk dat we snel nog een luipaard kat zouden vangen. Midden maart hadden we geluk en vingen we een volwassen vrouwtje dat we al een aantal keer bij de val hadden zien lopen.

Kleine schaduw

Natuurlijk weten we van tevoren nooit hoe lang onze katten leven, helaas hebben de andere vijf dieren best wel pech gehad. Daarom besloten we zo snel mogelijk de nachtelijke avonturen van onze nieuwe kat te volgen voor het geval we niet zoveel tijd met haar zouden hebben. Er loopt namelijk een drukke provinciale weg door haar gebied, daarnaast zijn er

Afbeelding 2. Minister Chen praat ons dagelijks bij.

Afbeelding 3. Naar de supermarkt.

veel loslopende honden. En ja hoor, net als de eerste kat die we ooit in dit gebied vingen (en uiteindelijk aan een aanrijding verloren) steekt ook deze nieuwe kat 's nachts veelvuldig de weg over. 'Ik word van dit werk tien jaar ouder' verzuchtte ik tegen Hans toen we met kloppend hart hadden toegekeken hoe 'kleine schaduw' (Xiaoying) de weg oversloopt nadat er net een vrachtwagen voorbij gedenderd was. Wij kunnen aan de sterkte van het signaal van de halsband namelijk horen dat de kat dichterbij komt en weten dus dat ze op het punt staat om over te steken. Telkens als we een auto aan zien komen houden we dan ook onze adem in en denken we 'niet nu!!'. Goed, deze kat doet dit al een paar jaar zo, dus zal dit hopelijk nog wel een tijdje zonder kleerscheuren kunnen blijven doen.

Tien dagen later volgden we 'kleine schaduw' 's nachts weer. Inmiddels was het na middernacht en hadden we dus al de helft van onze nachtsessie erop zitten. Wen-li, die altijd laat naar bed gaat, stuurde ons een berichtje: 'er loopt een luipaard kat bij val T26'. Bij elke val hebben we namelijk camera's staan die ons een e-mail met video sturen als er beweging bij de val is. Toen we inlogden op dit mailadres vonden we inderdaad een video van een luipaard kat die heel geïnteresseerd om onze val heenliep. 'Wat vreemd dat er verder geen video's zijn, ik zal nog eens een video opvragen' zei Hans. En ja hoor, toen we de tweede video kregen was duidelijk dat deze kater wel degelijk in de val zat. Tijdens een nachtsessie nemen we elk half uur een meting van de locatie van de luipaard kat. Dat hadden we net gedaan en dus hadden we precies 30 minuten om op en neer te rijden. We besloten dat Hans achter zou blijven en ik terug zou gaan om de volgende meting te nemen.

Ondertussen hadden we Wen-li en Liang (de veldassistent) uit hun bed gebeld voor assistentie. Het zou immers heel erg zonde zijn als we al ons harde nachtwerk nu weg zouden moeten gooien omdat we de nachtsessie niet af konden maken. Terwijl zij de wacht hielden bij de kat

in de val, om ervoor te zorgen dat dit dier niet door honden (ja, die zijn hier ook 's nachts op pad) lastig zou worden gevallen, gingen wij door met het volgen van onze andere kat. Toen 'kleine schaduw' om zes uur bij het opkomen van de zon besloot te gaan slapen was het voor ons tijd om Wen-li en Liang af te lossen. De dierenarts en de andere leden van onze luipaard kattengroep waren inmiddels onderweg om het dier onder narcose te brengen, samples te nemen en de halsband om te doen. Hoewel de kater al ruim voor die tijd weer volledig wakker was, lieten we hem pas 's avonds' toen het donker begon te worden, weer los. Dit is immers de tijd voor luipaard katten waarop ze normaal actief worden en er dus minder kans is dat ze in paniek domme dingen doen. En zo ging onze kater bij het ondergaan van de zon, met halsband en bolle buik van de kipfilet die we hem gevoerd hadden, zijn vrijheid weer tegemoet. Of we hem ooit nog zullen zien weten we niet, onze halsbanden vallen er na een aantal maanden vanzelf vanaf dus we hoeven onze katten niet weer te vangen, maar we hopen dat we ook hem de komende maanden goed leren kennen zodat het nog weer wat duidelijker wordt wat de luipaardkat nodig heeft om in dit door de mens gedomineerde landschap te overleven.

Afbeelding 4. Onze nieuwe kat krijgt een zenderband om.

